

overensstemmelse med skattestoppet at gå ind og lukke skattehuller. Så det er allerede opfyldt.

Det andet, fru Helle Thorning-Schmidt siger, er, at det skal være et bedre skattestop ved, at man også skal føje et takststop på. Jamen det er for længst opfyldt. Det er sådan, at regeringen fra den 1. januar 2007 med den kommunale verden har aftalt et sådant takststop for kollektiv trafik, hvor taksterne højst må stige i takt med pris- og lønudviklingen. Og for så vidt angår takster for daginstitutionspasning, er der jo ikke bare tale om et takststop, der er der tale om et takstfald. Så der går vi jo langt videre end det, Socialdemokraterne vil.

Endelig, hvad angår det med den almennyttige sektor, hvor fru Helle Thorning-Schmidt vil føje dette positive træk på skattestoppet, at man skal sætte huslejerne ned, kan jeg sige, at vi jo har en aftale med De Radikale – nogle, som fru Helle Thorning-Schmidt har ambitioner om at skulle lave noget fælles med. Men det er os, der har en aftale med De Radikale på det punkt; bl.a. om et udredningsarbejde, som skal opstille forskellige modeller for finansiering og husleje-fastsættelse i det almennyttige byggeri, så det er noget, vi vender tilbage til sammen med De Radikale. Der må man så sige, at fru Helle Thorning-Schmidt er begrænset i sine handlemuligheder af, at det er os, der har en aftale med De Radikale. Så det kan fru Helle Thorning-Schmidt slet ikke opfylde, i hvert fald ikke ud over det, som regeringen og Det Radikale Venstre kan blive enige om.

Så vi må sige, at det jo ender med at blive sådan, at fru Helle Thorning-Schmidt fuldstændig og totalt må adoptere regeringens skattestop, fordi det, fru Helle Thorning-Schmidt kalder forbedringer, allerede er indeholdt i regeringens skattestop. Det understreger kun, hvor godt skattestoppet er, og derfor må det også være uden vanskeligheder for Socialdemokraterne at tage det rub og stub.

Så sagde fru Helle Thorning-Schmidt, at det er svært både at blæse og have mel i munden, og det er jo rigtigt, for dem, der har prøvet det, vil vide, at det næsten er umuligt. Og derfor må man jo også sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at det kræver en særlig øvelse både at ville have et skattestop og så plædere for højere udgifter end dem, regeringen har lagt op til. Men det var jo det, fru Helle Thorning-Schmidt gjorde. Og der er man nødt til at sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at hvis fru Helle Thorning-Schmidt vil have sat udgifterne op ud over det, regeringen

allerede lader dem vokse, betyder det enten højere skat og dermed altså væk med skattestoppet, eller også betyder det, at regningen bliver læsset over på næste generation. Der er jo ikke andet at sige til det.

Fru Helle Thorning-Schmidts politik hænger ikke sammen. Man kan ikke både sige, at man adopterer regeringens skattestop, og at man vil have væsentligt højere udgiftsstigninger end dem, regeringen har lagt op til. Det tror jeg enhver kan regne ud ikke kan passe. Enten betyder det, at man bryder sit eget skattestop, eller også betyder det, at man læsset regningen over på næste generation.

Kl. 20.45

Endelig sagde fru Helle Thorning-Schmidt, at regeringen holder kommunerne i en fuldstændig urimelig sparespændetrøje. Se, hvad er kendsgerningen? Kendsgerningen er, at den regering, som fru Helle Thorning-Schmidts parti var leder af, fremstillede en 2010-plan, som lagde op til, at den årlige udgiftsvækst i hvert fald op mod 2010 højst måtte være 0,5 pct. om året. Det var det, Socialdemokratiet sagde, det var en socialdemokratisk finansminister, der lagde det frem. Vi sagde: Top, vi slutter os til planen, vi prøver at gennemføre den. Det har vi så gjort efter bedste evne, men vi må jo erkende, at det er endt med en gennemsnitlig udgiftsvækst i vores tid som regering på mere end de 0,5 pct., nemlig 1,3 pct.

Nu siger jeg straks til nogle af mine egne, som ikke er så begejstrede for, at jeg står og reklamerer for det, at det ikke desto mindre er kendsgerningen, at den faktiske udgiftsvækst er blevet mere end det dobbelte af, hvad den socialdemokratiske regering satte som mål.

Så derfor må man jo sige, at hvis det, vi har gjort, er en fuldstændig urimelig sparespændetrøje for kommunerne, tør man da slet ikke tænke på, hvad det ville have været for kommunerne, hvis den socialdemokratiske plan rent faktisk var blevet gennemført. Det hænger jo ikke sammen. Det gør det altså ikke.

Så siger fru Helle Thorning-Schmidt: Jamen det bugner med penge i statskassen, sikke et overskud der er, og det må kunne bruges. Altså, det er jo ikke ansvarlig politik at gå ud og sige det, bare fordi man har nogle midlertidige ekstra indtægter, fordi det går godt med nordsøolie-indtægter, eller fordi det går godt med aktiekurserne eller med bilsalget, som jo kører op og ned. Vi har – det erkender vi da – i øjeblikket nogle ret store sådan midlertidige indtægter,